

CONCORDANTIA

BIBLIOTHECA LATINE CUM GALICA

BIBLIOTHECA LATINA BIBLIOTHECA GALICA

Parisi. in Psalms etc. Page 3. Edition fragmenta. tom. xxi.

pag. 35-77

de scriptura... Hieronymi... in psalms... non

De libro... Speculum... Deuteronomio... De Jesu Nave... De Psalmis...

INDEX

TOMI CENTESIMI VIGESIMI.

ENARRATIONES IN PSALMOS.

- ENARRATIO in Psalmum CXLVII. pag. 3
- in Psalmum CXLVIII. 44
- in Psalmum CXLIX. 63
- in Psalmum CL. 81

Sancti Aurelii Augustini Oratio, quam post singulos sermones atque tractatus dicere consuevit. 91

Enarratio in tribus MSS. Vaticano, Regio et alio Dominicanorum conventus Claromontani reperta, proxime ante alteram, quam suo loco habes, ejusdem Psalmi expositionem: et maxima parte inserta vulgato sub nomine Hieronymi in Psalmos commentario. 92

SPECULUM.

- Præfatio. 97
- De libro Legis, qui Exodus nominatur. 99
- De Levitico. 104
- De Numeris. 106
- De Deuteronomio. Ibid.
- De Jesu Nave. 120
- De Psalmis. 121

De Proverbiis.	pag. 139
De Ecclesiaste.	159
De Cantico Canticorum.	160
De libro Job.	162
De libro Osee.	164
De libro Joël.	165
De libro Amos.	166
De libro Michææ.	167
De libro Habacuc.	168
De libro Sophoniæ.	169
De libro Zachariæ.	170
De libro Malachia.	<i>Ibid.</i>
De libro Isaie.	173
De libro Jeremiæ.	180
De libro Ezechielis.	188
De libro Sapientia.	196
De Ecclesiastico.	199
De Tobia libro.	229
De Evangelio secundum Matthæum.	231
De Evangelio secundum Marcum.	248
De Evangelio secundum Lucam.	253
De Evangelio secundum Joannem.	267
De libro Actuum Apostolorum.	269
De Epistola B. Pauli apostoli ad Romanos.	271
De Epistola B. Pauli ad Corinthos I.	279
De Epistola B. Pauli ad Corinthos II.	291
De Epistola B. Pauli ad Galatas.	297
De Epistola B. Pauli ad Ephesios.	299
De Epistola B. Pauli ad Philippenses.	306
De Epistola B. Pauli ad Thessalonicenses I.	308
De Epistola B. Pauli ad Thessalonicenses II.	309
De Epistola B. Pauli ad Colossenses.	310
De Epistola B. Pauli ad Timotheum I.	312
De Epistola B. Pauli ad Timotheum II.	317
De Epistola B. Pauli ad Titum.	320
De Epistola B. Pauli ad Philemonem.	322
De Epistola ad Hebræos.	<i>Ibid.</i>
De Epistola Petri I.	326
De Epistola Petri II.	331
De Epistola Jacobi.	333
De Epistola Joannis I.	337

De Epistola Joannis II.	341
De Epistola Joannis III.	342
De Epistola Judæ Apostoli.	<i>Ibid.</i>
De libro Apocalypsis Joannis.	343

DE CONSENSU EVANGELISTARUM.

LIBRI QUATUOR.

LIBER I.

Dicto breviter de Evangelistarum auctoritate, numero, ordine ac varia scribendi ratione Augustinus, priusquam de eorumdem consensu agat, illis hoc libro occurrit qui vel moventur cur Christus ipse nihil scripserit, vel fingunt scriptos ab ipso fuisse libros de magicis; quique adversus evangelicam doctrinam jactitant Christi Discipulos non tantum magistro suo amplius tribuisse quam vera erat, dicendo illum Deum; sed etiam deorum cultum prohibendo, non hoc docuisse quod ab ipso didicissent. Contra quos doctrinam Apostolorum ex Prophetarum eloquiis vindicat, ostendens Deum Israël solum colendum esse, qui solus a Romanis quod deos alios coli secum vetaret, ante non receptus, jam demum romanum imperium suo nomini subjugavit, atque apud omnes gentes, uti per suos Prophetas futurum promiserat, idola comminuit per Evangelii prædicationem.

CAPUT. I. Evangeliorum auctoritas.	345
II. Ordo Evangelistarum, et scribendi ratio	347
III. Matthæus cum Marco ad regiam, Lucas ad sacerdotalem Christi personam intensionem retulit.	348
IV. Joannes ipsius Divinitatem exprimendam curavit.	350
V. Virtutes duæ, circa contemplativam Joannes, circa activam Evangelistæ alii versantur.	351
VI. Quatuor animalia ex Apocalypsi de quatuor Evangelistis alii aliis aptius intellexerunt.	352
VII. Causa suscepit operis de Evangelistarum consensu. — Oc-	

- curritur iis qui dicunt Christum nihil scripsisse, Discipulos vero ejus Deum illum prædicando, mentitos fuisse. pag. 354
- CAP. VIII. Si fama narrante Christus creditur sapientissimus, cur majori fama prædicante non credatur Deus. 356
- IX. Quidam fingunt Christum scripsisse libros de magicis. 357
- X. Eosdem libros Petro et Paulo inscriptos quidam delirant. — Pueri in lectorum gradu. 358
- XI. In eos qui somniant Christum magica arte populos ad se convertisse. 359
- XII. Judæorum Deus, illis subjugatis, ideo non fuit a Romanis receptus, quod is juberet se solum coli, simulacris delitis. 360
- XIII. Judæos cur Deus passus est subjugari. 361
- XIV. Deus Hebræorum victis illis se victum non esse ostendit idolorum eversione et gentium omnium ad ipsius cultum conversione. 362
- XV. Pagani Christum laudare compulsi, in ejus Discipulos contumeliosi. 364
- XVI. Apostoli de subvertendis idolis nihil a Christo vel a Prophetis diversum docuerunt. 365
- XVII. In Romanos qui Deum Israël solum rejecerunt. *Ibid.*
- XVIII. Hebræorum Deus a Romanis non receptus: quia se solum coli voluerit. 366
- XIX. Hunc esse verum Deum. 367
- XX. Contra Deum Hebræorum nihil a Paganorum vatibus prædictum reperitur. 368
- XXI. Hic solus Deus colendus qui cum alios coli prohibeat, coli non prohibetur ab aliis. 370
- XXII. Opinio gentium de Deo nostro. 371
- XXIII. De Jove et Saturno quid nugati sint Pagani. 372
- XXIV. Non omnes Deos colunt, qui Deum Israël rejiciunt; nec eum colunt qui alios colunt. 377
- XXV. Dii falsi alios coli secum non prohibent. — Deum Israël esse Deum verum convincitur ex operibus ejus et prædictis et impletis. 378
- XXVI. Idololatria per Christi nomen et Christianorum fidem juxta prophetias eversa. 380
- XXVII. Urget idololatrarum reliquias, ut demum serviant vero Deo idola ubique subvertenti. 382
- XXVIII. Prædicta idolorum rejectio. 383

- CAP. XXIX. Deum Israël quidni colant pagani, si eum vel præpositum elementorum esse opinantur. 385
- XXX. Deus Israël impletis prophetiis jam ubique innotuit. 386
- XXXI. Prophetia de Christo impleta. 388
- XXXII. Apostolorum contra idololatriam doctrina vindicatur ex prophetiis. 392
- XXXIII. In eos qui rerum humanarum felicitatem per christiana tempora deminutam esse conqueruntur. 394
- XXXIV. Epilogus superiorum. 396
- XXXV. Mediatoris mysterium antiquis per prophetiam, nobis per Evangelium prædicatur. 397

LIBER II.

In quo Matthæi Evangelium usque ad cœnæ narrationes ex ordine pertractat Augustinus, cumque eo comparat alia Marci, Lucæ et Joannis Evangelia, demonstrans perpetuam inter quatuor Evangelistas reperiri consensionem.

- PROLOGES. 400
- CAPUT I. Quare usque ad Joseph generatores Christi commemorantur, cum de illius semine Christus non sit natus, sed de virgine Maria. 401
- II. Quomodo sit Christus filius David, cum ex Joseph filii David concubitu non sit natus. 403
- III. Quare alios progeneratores Christi Matthæus enumerat, alios Lucas. 404
- IV. Quare quadraginta generationes excepto ipso Christo inveniuntur apud Matthæum, cum quatuordecim triplicet. 407
- V. Quomodo Matthæi ordini congruat ordo Lucæ in his, quæ de conceptu et de infantia vel pueritia Christi alius prætermittit, alius commemorat. 412
- VI. De ordine prædicationis Joannis Baptistæ inter omnes quatuor. 423
- VII. De duobus Herodibus. 428
- VIII. Quomodo Matthæus dicat timuisse Joseph ire cum infante Christo in Jerusalem propter Archelaum; et non timuisse ire in Galileam, ubi erat tetrarcha Herodes frater ejus. 429
- IX. Alter scrupulus in eodem loco. 430
- CXX. 37

CAP. x. Quomodo Lucas dicit ivisse parentes ejus per omnes annos in Jerusalem cum Christo puero, si metu Archelai illuc nolabant accedere secundum Matthæum.	436
xi. Quomodo potuerint, completis diebus purgationis matris Christi sicut Lucas dicit, ascendere cum illo in templum ad peragenda solemnia, si secundum Matthæum jam Herodi per Magos notum erat eum natum, pro quo, cum eum quaereret, tot occidit infantes.	432
xii. De verbis Joannis inter omnes quatuor	433
xiii. De baptizato Jesu.	440
xiv. De verbis vocis factæ de cælo super Jesum baptizatum	441
xv. Quomodo secundum Joannem evangelistam dicat Joannes Baptista: <i>Ego non noveram eum</i> ; cum secundum alios inveniatur quod jam noverat eum.	442
xvi. De tentatio Jesu.	443
xvii. De vocatione Apostolorum piscantium.	444
xviii. De tempore secessionis Jesus in Galilæam.	450
xix. De sermone habito in monte.	451
xx. De centurionis accessus ad Jesum quomodo Matthæus Lucasque consentiant.	456
xxi. De socru Petri quo ordine narratum sit.	459
xxii. De ordine rerum quæ postea narrantur, quomodo nihil dissentiant Evangelistæ.	460
xxiii. De illo qui ait Domino: <i>Sequar te</i> , etc. quo ordine ab Evangelistis narretur.	462
xxiv. Quæ gesta seu dicta sunt, cum Christus mare sedavit, et de dæmoniis permissis ire in porcos.	463
xxv. De paralytico qui oblatu fuit in grabato.	465
xxvi. De Matthæi vocatione.	468
xxvii. Convivium cum publicanis, et quæ illic objecta Christo atque ab ipso responsa.	469
xxviii. De Jairi filia suscitata, et de hæmorrhœssa.	473
xxix. De duobus cæcis et muto dæmonio.	477
xxx. Missio Discipulorum cum mandatis; de virga et calceis, etc.	478
xxxi. Joannes e carcere mittens ad Christum.	484
xxxii. Christus exprobrans civitatibus impenitentiam.	485
xxxiii. Christus invitans ad tollendum jugum et onus suum.	486
xxxiv. Discipuli vellentes spicas.	487
xxxv. De manu arida curata.	<i>Ibid.</i>
xxxvi. De ordine rei gestæ post manus aridæ curationem	489
xxxvii. De dæmoniaco muto et cæco.	490

CAP. xxxviii. De loco ubi dictum est, In Beelzebub ejicit dæmonia	pag. 490
xxxix. De loco ubi petitur signum a Domino.	491
xl. Christus interpellatus a matre, etc.	493
xli. Sermo e navicula.	494
xlii. Jesus docens in patria sua.	495
xliii. Herodis verba de Christo.	498
xliv. Joannes quando missus in carcerem.	500
xlv. Ad miraculum de quinque panibus, quo ordine venerint Evangelistæ.	501
xlvi. In eodem miraculo consensus quatuor Evangelistarum.	504
xlvii. Jesus ambulans super aquas.	507
xlviii. De iis quæ post transfretationem gesta narrantur.	511
xliv. De muliere Chananæa.	512
l. Miraculum de septem panibus.	513
li. Jesus veniens in Magedan.	515
lii. Fermentum Pharisæorum.	516
liii. Jesus in Cæsarea Philippi.	<i>Ibid.</i>
liv. Ubi prænuntiavit Discipulis passionem suam, quæ sit inter Matthæum, Marcum et Lucam convenientia.	518
lv. Jesus ad se sequendum exhortans.	<i>Ibid.</i>
lvi. De transfiguratione Domini.	519
lvii. De adventu Eliæ.	521
lviii. De illo qui ei obtulit filium suum, quem Discipuli sanare non potuerunt, quemadmodum tres isti consentiant etiam ordine narrationis.	522
lix. Ubi de passione sua cum eis dixisset, contristati sunt, quod tres ipsi eodem ordine commemorant.	<i>Ibid.</i>
lx. Ubi de ore piscis solvit tributum, quod Matthæus solus dicit.	525
lxi. De puero parvulo quem proposuit imitandum, de scandalis mundi, de membris corporis scandalizantibus, de Angelis parvulorum qui vident faciem Patris, de una ove ex ovibus centum, de fratre corripiendo in secreto, de solvendis ligantibusque peccatis, de concordia duorum et congregatione trium, de dimittendis peccatis usque septuagies septies, de servo cui dimissum est multum debitum et ipse non dimisit parvum conservo suo, Matthæus quemadmodum cæteris non repugnat.	524
lxii. Quando interrogatus est Jesus utrum liceat dimittere uxorem, quemadmodum inter se consentiant Matthæus et Marcus: maxime de ipsis interrogationibus vel Domini	

vel Judæorum atque responsis, in quibus videntur aliquantum variare.	523
LXIII. De parvulis quibus manus imposuit Jesus; de divite cui dixit: <i>Vende omnia tua</i> ; de vinea quo conducti sunt operarii per horas diversas.	528
LXIV. De petitione filiorum Zebedæi.	429
LXV. De cæcis in Jericho illuminatis.	530
LXVI. Asina cum pullo adducta. Interpretatio usitata. Septuaginta quare ab Hebræo variant.	531
LXVII. Vendentes et ementes expulsi e exemplo.	534
LXVIII. De arefacta arbore ficulnea, et quæ juxta narrata sunt, quomodo non repugnet Matthæus, cæteris ei maxime Marco de ordine narrationis.	535
LXIX. Christus a Judæis interrogatus in qua potestate ista faceret.	538
LXX. De vinea aliis locanda.	539
LXXI. Parabola de nuptiis filii regis.	545
LXXII. De tributo Cæsaris et de muliere septem virorum.	546
LXXIII. De mandato maximo.	547
LXXIV. Judæi interrogati quomodo Christus sit filius David.	548
LXXV. De cavenda Phariseorum hypocrisi.	550
LXXVI. Templi eversio prænuntiata.	553
LXXVII. Sermo in monte Oliveti de sæculi consummatione. — Fuga in hyeme et sabbato quid.	554
LXXVIII. De die quo Dominus unguento perfusus est.	558
LXXIX. Mulier unguento perfundens caput et pedes Domini.	561
LXXX. Discipuli missi ut præparent manducare Pascha.	565
ANNOTATIONES.	569
CONCORDANTIA.	571

EXPLICIT INDEX.

CAPILLA ALFONSINA

U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta
antes de la última fecha abajo indi-
cada.

BR65

A5

v.13

1835-42

44669

AUTOR

AGUSTIN, SAN, Obispo de Hipona

TITULO

